

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220543
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Hritzová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4212220543.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Hritzovej a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/610/2012-71 zo dňa 07.02.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/610/2012-71 zo dňa 07.02.2014 potvrdzuje.

Odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na návrh, ktorým sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 320,86 eura, ktorá škoda mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Komárno v súdnej veci 13Er/161/2011 tým, že súd o návrhu súdneho exekútora na vydanie poverenia rozhodol v rozpore so zákonom (ktorý mu ustanovuje povinnosť rozhodnúť o nej v lehote 15 dní od podania návrhu na začatie exekúcie na súde) až po 174 dňoch, pričom žalobca počas tejto doby vynaložil ako hotové výdavky, ktoré by neboli vznikli nebyť nesústredenej činnosti exekučného súdu a nemajetkovú ujmu si uplatnil ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv, stratu legitímnych očakávaní, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, ku ktorým došlo v priamej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, pretože pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, neplatí lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (tak ako v tomto prípade) a ani v prípade, že je návrh na vykonanie exekúcie zamietnutý, táto lehota neplatí a tiež neboli preukázané žiadne prietahy v danom súdnom konaní. Taktiež po procesnej stránke žalovaný namietal, že žalobca prenáša celé dôkazné bremeno na súd napriek tomu, že sám má ako žalobca dôkaznú povinnosť, žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by bola nejaká škoda vôbec vznikla, neoznačil ani len číslo súdneho konania, v ktorom vzniknúť mala (čo bolo aj jedným z dôvodov, pre ktoré bola zamietnutá sťažnosť žalobcu na ÚS SR, žalobca taktiež neuvádza na základe akého právneho titulu si svoj nárok uplatňuje a tiež namietal, že žalobca svoj návrh podal predčasne, pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie

tohto nároku žalovaným. Nakoniec žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobca na náhradu škody, pretože podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa kedy sa poškodený o škode dozvedel, teda právo sa premlčalo 3 roky po uplynutí 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Namietal tiež výšku uplatneného nároku, ktorý žalobca nijako nepreukázal a tiež to, že absentuje priama príčinná súvislosť medzi prípadne žalobcovi spôsobenou škodou a činnosťou súdu.

Po oboznámení sa s exekučným spisom Okresného súdu Komárno sp. zn. 13Er/161/2011 a citovaní ust. § 9 a § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie od začiatku uvedeného exekučného konania nebol dôvodný (oprávnený voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti exekútora o vydanie poverenia a ani proti uzneseniu o zastavení exekúcie odvolanie nepodal, čím akceptoval záver súdu) a vznik akýchkoľvek trov spojených nielen s uplatnením svojho nároku na súde, ale aj spojených so správou a vymáhaním pohľadávky (ktoré vyčíslil žalobca na sumu 125,-- eur) si žalobca spôsobil sám podaním nedôvodného návrhu na súde (resp. u exekútora) a to bez ohľadu na to kedy súd o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia rozhodol. Navyše, súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného pokiaľ sa týka skutočnosti, že 15-dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2, veta druhá) ExP sa nevzťahuje na prípad, kedy súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie zamietne, čo explicitne vyplýva už aj z toho, že uvedená 15-dňová lehota je uvedená iba v druhej vete § 44 ods. 2 ExP, nie však následne vo vete tretej, ktorá práve pojednáva o rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia a teda zákon pre prípad, že súd zaujme právny názor, že nie je na mieste vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale zamietnutie jeho žiadosti, neurčuje súdu žiadnu lehotu na rozhodnutie o takejto žiadosti.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch (320,86 eura), ktorá mala žalobcovi vzniknúť, súd konštatuje, že obdobne ako je uvedené vyššie, nie je nárok žalobcu dôvodný, pretože pokiaľ aj žalobcovi nejaká nemajetková ujma vznikla, nebola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, ale výlučne podaním nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie zo strany samotného oprávneného (žalobcu).

Z týchto dôvodov súd konštatuje, že nedošlo k žiadnemu postupu súdu, ktorý by bolo možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup a k žiadnej škode, ktorá by bola žalobcovi spôsobená postupom súdu nedošlo a návrh žalobcu je v plnom rozsahu (či už ide o vynaložené náklady alebo nemajetkovú ujmu) nedôvodný.

Pokiaľ ide o námietku premlčania nároku žalobcu, ktorú žalovaný vzniesol, oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu prevzal uznesenie súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 24.06.2011, svoj návrh na náhradu škody žalobca uplatnil na súde dňa 27.09.2012, takže nedošlo k márnemu uplynutiu premlčacej lehoty podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Zb., ktorá je trojročná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 OSP. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si toto právo neuplatnil a navyše súd ani nezistil, že by mu v tomto konaní v súvislosti s bránením jeho práva boli nejaké trovky vôbec vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Podľa žalobcu, súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec v medziach určených ustanovením § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 17.03.2015.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a celého spisového materiálu dospel k záveru, že prvostupňový súd zistil riadne skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonané dokazovanie vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 a nasl. OSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými odvolací súd súhlasí. Preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 OSP rozsudok ako vecne správny potvrdil aplikujúc pri jeho odôvodnení ustanovenie § 219 ods. 2 OSP.

Žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie jej zamietnutím po uplynutí zákonom stanovenej lehoty s omeškaním viac ako 174 dní.

Z dôvodov odvolania nie je zrejmé, akým postupom súdu došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, keďže tieto dôvody sú nekonkrétne, žalobcom nešpecifikované. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že žalobca podáva takéto odvolania so všeobecnými odvolacími dôvodmi vo veľkom počte vecí bez súvislosti s konkrétnym rozhodnutím proti ktorému odvolanie smeruje.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že exekučný súd podľa pripojeného exekučného spisu návrh na udelenie poverenia zamietol z dôvodu existencie neprijateľnej rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo všeobecných podmienkach k úverovej zmluve. Dôsledkom neprijateľnej povahy rozhodcovskej doložky je jej neplatnosť a preto rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je materiálne nevykonateľný, nulitný právny akt, z ktorého nevznikajú žiadne práva a povinnosti. Preto záver súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bol dôvodný.

Exekučný súd v predmetnej veci postupoval v súlade s exekučným poriadkom, odvolací súd nesprávny úradný postup súdu a teda ani naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nezistil. Postupom súdu teda žalobcovi žiadna škoda nemohla vzniknúť. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, § 151 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 OSP. Úspešný žalovaný si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.